

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-4 Ув 56/24
29.01.2024. године
Београд

Управни суд, у посебном већу састављеном од судија: Драгана Јовановића, председника већа, Ненада Стојановића и Стева Ђурановића, чланова већа, са судским саветником Даницом Лекић, записничарем, одлучујући по приговору Силване Арсенијевић из Крагујевца, Мирослава Антића 2/7, Љубомира Грујића из Београда, Нови Београд, Џона Кенедија 31/15, Јелене Јошовић из Београда, Билце 22, Круниславе Марјановић из Београда, Мајска 17, Душана Стојановића из Суботице, Корзо 9 и Шакота Миливоја из Београда, Липа 12, изјављеном против решења Управног суда 28 У 10933/23 од 17.11.2023. године, ради поништаја Указа о распуштању Народне Скупштине Републике Србије ПР број 162 од 01.11.2023. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 29.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Приговор **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Решењем Управног суда 28 У 10933/23 од 17.11.2023. године, одбачена је тужба тужилаца Силване Арсенијевић из Крагујевца, Мирослава Антића 2/7, Ксеније Бундало из Београда, Струмичка 76/2, Љубомира Грујића из Београда, Нови Београд, Џона Кенедија 31/15, Јелене Јошовић из Београда, Билце 22, Круниславе Марјановић из Београда, Мајска 17, Наде Костић из Београда, Кнеза Милоша бр. 16, Шакота Миливоја из Београда, Липа 12, Тотај Милана из Београда, Олге Алкалај 3/22 и Душана Стојановића из Суботице, Корзо 9, поднета ради поништаја Указа о распуштању Народне Скупштине Републике Србије ПР број 162 од 01.11.2023. године, применом одредбе члана 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима, са разлога што акт који се тужбом оспорава не представља акт о чијој законитости се одлучује у управном спору (члан 3).

Подносиоци су Управном суду поднели приговор 12.01.2024. године, којим су оспорили решење 28 У 10933/23 од 17.11.2023. године. Указују да су у тужби поднели доказе о вишеструком кршењу Устава од стране Александра Вучића, у току изборне кампање за избор народних посланика да је Александар Вучић лично, својом слободном вољом, чинио а и сада чини противуставна дела и не извршава основне уставне дужности Председника Републике, да не испуњава битан услов из става 1. члана 52. Устава и да зато није легитиман Председник Републике Србије. Истакли су захтев за обештећење и предложили да Управни суд огласи неважећим Указ о распуштању Народне Скупштине, да Управни суд на основу Устава и у складу са Уставом заузме став о уређеној тужби Ур 70/23 од 04.12.2023. године, да забрани Александру Вучићу да у земљи и иностранству иступа у својству Председника Републике Србије, да наложи председнику Народне скупштине да преузме дужност и функције Председника Републике, на основу члана 120. Устава, да наложи Народној скупштини да са Уставом усклади Закон о народној скупштини и Закон о избору народних посланика, да наложи Народној скупштини да са Уставом усклади Закон о председнику Републике Србије, те наложи одбрамбеним снагама Републике Србије да осигурају безбедност Александру Вучићу и његовој породици.

Оцењујући законитост оспореног решења Управног суда 28 У 10933/23 од 17.11.2023. године и наводе подносиоцаз приговора, сагласно одредби члана 27. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр. 111/09), Посебно веће Управног суда је нашло да приговор није основан.

Из списка предмета Управног суда, 28 У 10933/23 произлази да су иницијалним актом означеним као тужба, поднетим непосредно Управном суду дана 13.11.2023. године, уређеним поднеском од 15.11.2023. године, тужиоци покренули управни спор против Председника Републике Србије, ради поништаја Указа о распуштању Народне Скупштине Републике Србије ПР број 162 од 01.11.2023. године. Оспореним Указом о распуштању Народне Скупштине Републике Србије, донетим на основу члана 109. ст. 1. и 5. Устава Републике Србије (“Службени гласник РС”, бр. 98/06, 115/21 и 16/22), члана 21. став 1. Закона о председнику Републике (“Службени гласник РС”, бр. 111/07), на образложени предлог Владе Републике Србије број: 020-00-1/2023-01 од 30.10.2023. године, Председник Републике је тачком 1. распустио Народну Скупштину Републике Србије изабрану 03. априла 2022. године, док је у тачки 2. одређено да овај указ ступа на снагу даном објављивања у Службеном гласнику Републике Србије.

Одредбом члана 109. став 1. Устава Републике Србије (“Службени гласник РС”, 98/2006, 115/2021, 16/22), прописано је да председник Републике може, на образложени предлог Владе, распустити Народну скупштину.

Одредбом члана 21. став 1. Закона о председнику Републике (“Службени гласник РС”, бр. 111/07), прописано је да је Председник Републике дужан да у року од 72 сата донесе указ којим на образложени предлог Владе распушта Народну скупштину или да Владу и јавност обавести о томе да не прихвата предлог Владе.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), прописано је да у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита. Одредбом става 2. истог члана, прописано је да у управном спору суд одлучује и о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита. Према ставу 3. наведеног члана, суд у управном спору одлучује и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено.

Одредбом члана 4. наведеног закона, прописано је да управни акт, у смислу овог закона, јесте појединачни правни акт којим надлежни орган, непосредном применом прописа, решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица, односно друге странке у управној ствари.

Одредбом члана 5. истог закона, прописано је да, управна ствар, у смислу овог закона, јесте појединачна неспорна ситуација од јавног интереса у којој непосредно из правних прописа произлази потреба да се будуће понашање странке ауторитативно правно одреди.

Одредбом члана 26. став 1. тачка 2) истог закона прописано је да ће судија појединац решењем одбацили тужбу и ако утврди да акт који се тужбом оспорава не представља акт о чијој законитости се одлучује у управном спору (члан 3).

По оцени посебног већа Управног суда, правилно је решењем судије појединца одбачена тужба подносилаца приговора применом одредбе члана 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима. Ово јер оспорени Указ о распуштању Народне Скупштине Републике Србије од 01.11.2023. године не представља акт из цитираних чланова 3, 4. и 5. Закона о управним споровима који се може оспоравати у управном спору, јер указ није управни, односно појединачни правни акт решавајућег карактера, којим орган, непосредно примењујући прописе, решава о праву, обавези или правном интересу странке или о процесном питању у каквој управној ствари. Како је Указ о распуштању Народне Скупштине Републике Србије донео Председник Републике у вршењу својих овлашћења прописаних Уставом Републике Србије и Законом о председнику Републике, та одлука не ужива заштиту у управном спору, због чега су наводи подносилаца приговора без утицаја на другачију одлуку суда о законитости решења Управног суда 28 У 10933/23 од 17.11.2023. године које је, са датих разлога донето правилном применом одредбе члана 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима.

Посебно веће Управног суда указује подносиоцима да Закон о управним споровима не прописује могућност да Веће по поднетом приговору одлучује у спору пуне јурисдикције, будући да се по поднетом приговору не оцењује законитост тужбом оспореног управног акта, већ законитост решења судије појединца којим се одбацује тужба по члану 25. и 26. овог закона, па зависно од одлуке посебног већа, решење судије појединца постаје правноснажно или се поступак пред судом, а не пред посебним већем суда, наставља.

Сагласно наведеном, Управни суд је одлучио као у диспозитиву решења, применом одредбе члана 27. став 3. Закона о управним споровима.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 29.01.2024. године, II-4 Ув. 56/24

Записничар
Даница Лекић,с.р.

Председник већа-судија
Драган Јовановић,с.р.

За тачност отправку
Управитељ писарнице
Дејан Бурић

МН

